

Sygn. akt I KO 4/23

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

w przedmiocie zażalenia B. B. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Stare Miasto z dnia 17 czerwca 2022 r., o umorzeniu śledztwa w sprawie 4361-0.Ds. 67.2022,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17 stycznia 2023 r.
wniosku Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. (sygn. akt V K 745/22),
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Legnicy.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 grudnia 2022 r., sygn. akt V K 745/22, Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu spoza okręgu Sądu Okręgowego we Wrocławiu podnosząc, że przemawia za tym wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wskazał Sąd, że w przedmiotowej sprawie Prokuratura Rejonowa dla Wrocławia-Stare Miasto prowadziła postępowanie o sygn. 4361-0.Ds. 67.2022 z zawiadomienia B. B.. Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2022 r. prokurator umorzył śledztwo w sprawie między innymi przekroczenia uprawnień oraz niedopełnienia obowiązków w okresie od 2013 r. do marca 2016 r. we Wrocławiu przez funkcjonariuszy publicznych - sędziego Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia oraz sędziów Sądu Okręgowego we Wrocławiu, poprzez nieprzestrzeganie przepisów proceduralnych w sprawach III Nsm 1120/13 i III Nsm 744/14 oraz niezachowanie zasady

bezstronności, czym działano na szkodę interesu prywatnego B.B. - tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.; nadto w sprawie niedopełnienia obowiązków przez pełnomocnika B. B. - adw. A. K.. B. B. złożyła zażalenie na to postanowienie, które zostało przekazane do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia - Śródmieścia.

Wnioskujący Sąd dodatkowo podniósł, że w zażaleniu skarżąca stawia zarzuty niedopełnienia obowiązków osobom, które są wieloletnimi sędziami tutejszego Sądu, znanymi osobiście sędziom wydziałów karnych, z którymi łączą ich nie tylko więzi służbowe, ale i towarzyskie. Prowadzenie sprawy z zażalenia B. B. zawiadamiającej o przekroczeniu uprawnień oraz niedopełnieniu obowiązków przez wskazanych we wniosku sędziów, może w odbiorze społecznym rodzić obawy co do obiektywizmu sędziego referenta. A zatem wskazane okoliczności przemawiają za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu jest zasadna i wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że zastosowanie art. 37 k.p.k. uzasadniają tylko takie konkretne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie – chociażby mylne – o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/05, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68; z dnia 17 maja 2006 r., II KO 27/06, LEX nr 186944; z dnia 26 czerwca 2007 r., II KO 36/07, LEX nr 282245*).

Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, że okoliczność, iż sprawa, w której wydano postanowienie o umorzeniu śledztwa, dotyczyła sędziów tego Sądu Rejonowego oraz sędziów Sądu Okręgowego we Wrocławiu powoduje, że w odbiorze społecznym może powstać usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez wnioskujący Sąd Rejonowy, co oczywiście nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Powiązanie czynów zarzucanych poszczególnym osobom w związku z wykonywaniem czynności służbowych, zwłaszcza przez sędziów z terenu właściwości miejscowej wnioskującego Sądu Rejonowego, których w dodatku z innymi sędziami łączyć mogą kontakty nie tylko zawodowe, lecz i koleżeńskie, może rodzić spekulacje co do wpływu tego powiązania na rozstrzygnięcie sprawy. Zaistniały zatem tego rodzaju okoliczności - omówione w uzasadnieniu postanowienia wnioskującego

Sądu Rejonowego - które mogłyby wpływać na swobodę orzekania sądu miejscowo właściwego, a nawet tylko powodować w odbiorze społecznym, a także składającej zażalenie B. B. - mylne i obiektywnie nieprawdziwe - przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego rozpoznania sprawy (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 14 czerwca 2018 r., III KO 62/18, LEX nr 2508531; z dnia 27 listopada 2020 r., III KO 101/20, LEX nr 3093804*).

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia. W ocenie Sądu Najwyższego zasadnym było przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu spoza właściwości miejscowej Sądu Okręgowego we Wrocławiu.